

Solucan

Kendini Dergi Sanan Aylık Gazete

YIL: 5

SAYI: 65

FİYAT: 1,00

01.07.2025

ICONIC
İnşaat ve Gayrimenkul

Ofisimize
Bekleriz!

İskele Mah. Balıkçıhisar Sk. No: 5/1 Datça
iconicinsaat@gmail.com 0532 281 92 04

Özgür BASUT'un Yazısı Sayfa 3'te

Başka bir Hindistan

Gül SESKİR Yazdı 4'te

Neden Kilo Alırız?

Dyt. Canan Kaplan ERMİŞ
Yazısı Sayfa 5'te

maison magi
EST. CULTURE 1991

"Sanatın Büyülü Dünyasına Yolculuk"

Sayfa 6'da

Antik Dönem'de Yazarlık

Okan ÖZALP Yazdı 7'de

İÇİNDEKİLER

Büşra BULUT 2'de	Renas Solin 2'de
3'te İdris KENÇ	6'da Bülent ZEYİN

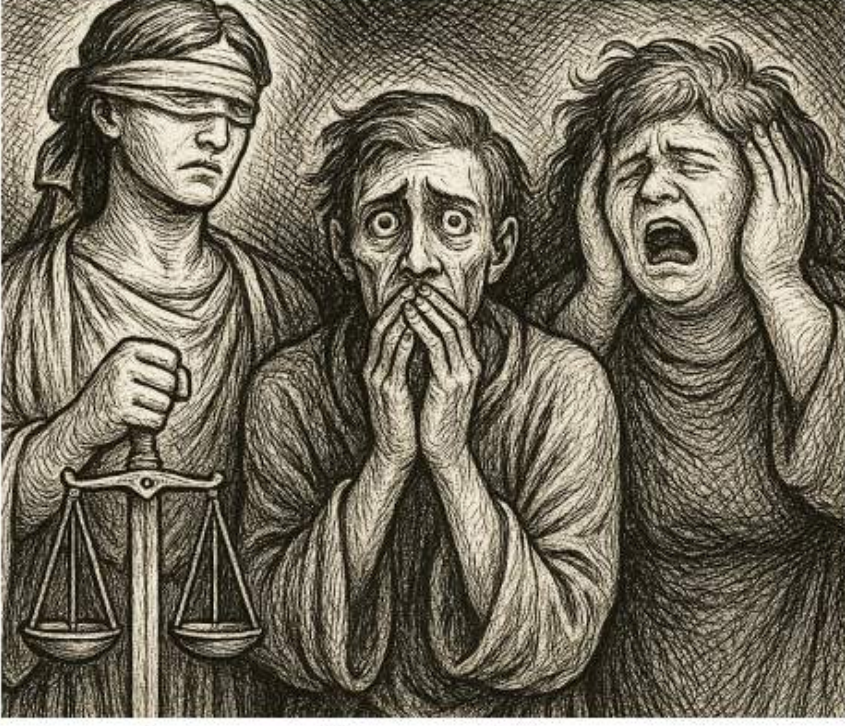
SiMPO YAPI AŞ

Hayallerin sınırı olmaz!
Ama bir yaşam alanı düşünün;
Güneş evinize doğsun,
Arkanız orman,
Önünüz Datça olsun,
Eviniz akıllı,
Manzaranız deniz olsun...

0546 476 23 04

Üç Devle Savaş: Adaletsizlik, Korku ve Cehalet

Renas SOLİN

Cervantes'in ölümsüz eseri *Don Kişot*ta, kahramanımızın sadık yoldaşı Sancho Panza'ya söylediği şu sözler, yüzyıllar öncesinden bugüne ışık tutmaya devam ediyor: "Üç devle savaşıyoruz Sancho: Adaletsizlik, korku ve cehalet." Bu sözler, yalnızca bir romanın sayfalarında kalmış bir replik değil, insanlığın her dönemde karşı karşıya olduğu evrensel mücadeleleri özetleyen bir manifesto adeta. Peki, Cervantes'in bu derin gözlemi, günümüz dünyasında ne kadar geçerli? Gelin, bu "üç dev"i mercek altına alalım ve onlarla nasıl başa çıkabileceğimizi düşünelim.

İlk Dev: Adaletsizlik

Adaletsizlik, Cervantes'in zamanında olduğu gibi bugün de toplumların en büyük yaralarından biri. Günümüzde adaletsizlik, kendini gelir eşitsizliği, fırsat eşitsizliği ve hukukun üstünlüğünün sağlanamaması gibi pek çok alanda gösteriyor. Dünyanın dört bir yanında, zengin ile fakir arasındaki uçurum giderek derinleşirken, sosyal adaletsizlikler artıyor. Hukuki süreçlerdeki aksaklıklar, güçlünün hukuku kendi lehine çevirmesi, zayıfın ise hakkını arayamaması, adaletsizliğin somut örnekleri arasında.

Peki, bu devle nasıl savaşabiliriz? Öncelikle, hukukun üstünlüğünü sağlamak, herkesin eşit ve adil bir şekilde yargılanmasını garantilemek zorundayız. Sosyal politikaların güçlendirilmesi, eğitim ve sağlık gibi temel haklara erişimin eşitlenmesi de adaletsizlikle mücadelede kritik rol oynar. Unutmayalım ki, adaletsizlikle savaş, sadece mahkemelerde değil, günlük hayatımızın her alanında, her birimizin sorumluluğunda.

İkinci Dev: Korku

Korku, bireyleri ve toplumları felç eden, ilerlemeyi engelleyen bir duygu. Günümüzde korku; belirsizlikler, ekonomik krizler, savaşlar, terör ve pandemi gibi küresel olaylarla besleniyor. İnsanlar geleceğe dair kaygılarla dolu; işsizlik, yoksulluk, sağlık sorunları gibi korkular, yaşam kalitesini düşürüyor. Korku, aynı zamanda ötekileştirmenin ve kutuplaşmanın da

temelinde yatıyor.

Bu devle nasıl başa çıkabiliriz?

Korkuyla mücadelede, eğitim ve diyalog büyük önem taşır. Bilgi, korkunun panzehiridir; insanlar ne kadar bilinçli ve bilgili olursa, korkular o kadar azalır. Ayrıca, toplumsal dayanışma ve empati, korkunun yerini umuda bırakabilir. Korkuyla savaşmak, aynı zamanda cesaret gerektirir; Don Kişot gibi, yel değirmenlerine karşı bile olsa, ideallerimiz uğruna mücadele etmekten vazgeçmemeliyiz.

Üçüncü Dev: Cehalet

Bilgi çağında yaşadığımız halde, cehalet hala insanlığın en büyük düşmanlarından biri. Yanlış bilgilendirme, manipülasyon, önyargılar ve eğitim eksikliği, cehaletin yaygınlaşmasına zemin hazırlıyor. Sosyal medyanın da etkisiyle, bilgi kirliliği artıyor; insanlar, doğruyu yanlıştan ayırmakta zorlanıyor. Cehalet, adaletsizliğin ve korkunun da besleyicisi; çünkü cahil kalan toplumlar, kolayca manipüle edilebilir ve haklarını savunamaz.

Bu devle mücadele etmenin yolu ise, eleştirel düşünme becerilerini geliştirmekten geçiyor. Eğitim sisteminin iyileştirilmesi, medyanın sorumluluk bilinciyle hareket etmesi ve bireylerin sürekli öğrenmeye açık olması, cehaletle savaşta kritik adımlar. Cehaletle mücadele, yalnızca okullarda değil, hayatın her alanında, her birimizin günlük çabasıyla mümkün.

Sonuç: Ortak Sorumluluk

Cervantes'in bu sözleri, bize hem bir uyarı hem de bir çağrı niteliğinde. Adaletsizlik, korku ve cehalet, insanlığın ilerlemesinin önündeki en büyük engeller. Ancak, bu "devler"le savaşmak, yalnızca kahramanlara özgü bir görev değil; her birimizin, günlük hayatımızda atabileceği adımlarla mümkün. Hukukun üstünlüğünü savunarak, bilgiyle donanarak, empati ve dayanışmayla hareket ederek, bu mücadeleye katkı sağlayabiliriz. Don Kişot'un yel değirmenlerine karşı cesareti, bize ilham olsun; çünkü gerçek kahramanlık, idealler uğruna savaşmaktan vazgeçmemektir.

Büşra BULUT

Scientology Tarikatı ve Akıl Dışı Faaliyetleri

Scientology, "Science (Bilim)" kökünden türeyen İngilizce bir kelimedir. Fakat kendisine bu ismi koyan tarikatın bilimle hiçbir alakası bulunmamaktadır. Tarikat, 1952 yılında Ron Hubbard tarafından kurulmuştur. Hubbard, 71 dile tercüme edilen 1084 adet eseriyle Guinness Rekorlar Kitabı'na girmiş bir bilim-kurgu yazarı olarak tanınmıştır. O'nun tezine göre; 175 milyon yıl önce Xenu isimli kötü bir savaşçı, diğer gezegenlerde yaşayan insanları öldürerek onları dünyadaki bir yanardağa atmıştır. Olayın ardından bu insanların ruhları çok fazla acı çektiği için diğer insanların bedenlerine girmek zorunda kalmışlardır. Theatan adındaki bu ölümsüz ruhların dünyaya sıkışıp kaldığına inanan tarikatın hedefi ise onları bedenlerden çıkarmaktır. Çünkü yaşadıkları acılar hala bitmemiş ve günümüz insanlarına da sirayet etmiştir. Bu nedenle tarikata üye olan kişilere hem kederli ruhlarından ayrılmış mutlu bir hayat hem de ölümsüzlük vaat edilmektedir.

Hubbard, görüşlerini ilk aşamada "Dianetik: Ruh Sağlığının Modern Bilimi" isimli kitabıyla dile getirmiştir. Kitap fazlasıyla yankı uyandırınca yazar çalışmalarına devam etmiş ve önceleri bir felsefe olarak kabul edilen Scientology, Los Angeles'ta kurulan bir kilise ile somutlaştırılmıştır. Hızla büyüyen kilise, git gide kendisine daha fazla taraftar toplamıştır. Dünya üzerinde yaklaşık 10 milyon üyeye ulaşarak yüzlerce ülkeye yayılmıştır. Böyle devasa bir kitleyi arkasına alan tarikat, kendini yeni bir din olarak deklare edip sekiz kollu haçı benimsedikten sonra adeta Hristiyanlığın rakibi olmuştur.

Tarikatın faaliyetlerine değinecek olursak eğer Hubbard'ın ortaya attığı

Dianetik'in sıkça uygulandığını söyleyebiliriz. Bu şekilde kişinin yaşadığı travmaların silindiği ve zihin kapasitesinin artırıldığı düşünülüyor. Buna bir nevi hipnoz metodu da denilebilir. Elektrometre ile birlikte kişinin ruhsal durumunun incelendiğini, belirli yeteneklerin kazandırıldığını ve başarının artırıldığını savunuyorlar. Ancak bu alet enteresan bir şekilde yalnızca önemli kişilerin seanslarında kullanılıyor. Başka bir ilginç nokta ise müritlere imzalatılan bir milyar yıllık sözleşme! İddialara göre, sözleşmenin hedefi ölümsüzlük inancını pekiştirerek güçlü bir aidiyet duygusu oluşturmak ve reenkarnasyon ihtimalinde dahi Scientology'e bağlı kalınacağını göstermek. Üyelerinin kiminle evleneceğine, nasıl bir hayat süreceğine dahi karışıyorlar. Bu sayede bütün yaşantıya hükmedip kendilerine karşı olası bir dış saldırıyı engellemiş oluyorlar. Ayrıca tarikat, insanda var olan beş duyu haricinde müritlerin zirveye çıkarak 57 duyuya ulaşabileceğini de iddia ediyor.

Bu safsatalarla pek çok insanı kendisine bağlayan Scientology, Tom Cruise ve John Travolta gibi iki usta aktörü de bünyesine katmış durumda. Ünlülere ulaşmalarındaki nihai amaç ise tarikatın son derece masum faaliyetler içerisine girdiğini tüm dünyaya ispatlama niyeti taşıyor. Ama planları pek işe yaramıyor olacak ki özellikle Avrupa'da fazlasıyla tepki çekiyorlar. Nitekim Almanya bu konuda titizlikle hareket ederek en ince detayına kadar araştırmalar yapıyor.

Time Dergisi 1991 yılında bir makale yayınlayarak Scientology'yi, "Üyelerini korkutup ayakta kalan bir küresel dolandırıcılık" olarak nitelendirmişti. Devamında gelişen tartışmalar ise günümüzde hala daha sürüyor.

İdris KENÇ

Teknolojiyi Kontrol Eden Dünyayı Yönetir

Küreselleşme, bir zamanlar zengin ülkelerin tasarım ve inovasyonun efendisi, fakir ülkelerin ise üretimin işçi arıları olacağı bir dünya vaat etmişti. Ancak ABD Başkan Yardımcısı JD Vance'in son konuşmasında dile getirdiği gibi, bu vaat ters tepti. Üretim yapan ülkeler sadece montaj hattında kalmadı; tasarıma, teknolojiye ve tedarik zincirinin üst basamaklarına yükseldi. Öte yandan, ucuz iş gücüne bağımlılık, zengin ülkeleri bir tür "ekonomik uyuşturucu" tuzağına düşürdü ve inovasyon ruhunu köreltti. Peki, bu tablodan sonra ne olacak? Cevap, giderek netleşiyor: Gelecek, teknolojiyi kontrol edenlerin olacak.

Vance'in eleştirileri, küreselleşmenin naif bir iyimserlik üzerine kurulu olduğunu gösteriyor. Çin'in 5G ağlarından yapay zeka yatırımlarına uzanan yükselişi, üretimin sadece bir başlangıç olduğunu kanıtladı. Tasarım ve inovasyon, bir zamanlar Batı'nın kalesi gibi görünse de, artık sınır tanımıyor. Üretim yapan ülkeler, öğrenme eğrisini hızla tırmandı ve şimdi küresel rekabette söz sahibi. Bu, tedarik zincirlerini yeniden düşünmeye zorluyor: Stratejik sektörlerde üretimi eve geri getirmek (reshoring) bir seçenek, ama bu maliyetleri artırıp enflasyonu körükleyebilir.

Ucuz iş gücüne bağımlılık ise başka bir çıkmaz. Vance'in benzettiği gibi, bu "uyuşturucu" kısa vadeli rahatlama sunsa da, uzun vadede yapısal zayıflıklar doğurdu. ABD'nin pandemi sırasındaki maske ve çip krizleri, bu kırılganlığın acı birer hatırlatıcısı. Çözüm, otomasyon ve yüksek becerili iş gücüne yatırımdan geçiyor olabilir. Ancak bu geçiş, eğitim sistemlerinin ve toplumsal yapının radikal bir dönüşümünü gerektiriyor ki bu, zaman ve irade demek.

Peki, küreselleşme tamamen mi çöpe atılacak? Hayır. Daha ziyade, "kontrollü küreselleşme"ye doğru bir evrilme görüyoruz. Ülkeler, kritik teknolojileri korurken, geri kalanını dost müttefiklerle paylaşabiliyor. Hindistan ve Vietnam gibi ülkeler, Çin'in yerini almaya aday. Ama asıl savaş, fabrikaların nerede olduğundan çok, teknolojinin kimin elinde olduğu üzerine olacak. Çip savaşları, yapay zeka yarışları ve kuantum teknolojileri, bu yeni dönemin cepheleleri.

Toplumsal boyutta ise işçi sınıfının öfkesi göz ardı edilemez. Vance'in sözleri, bu öfkeye tercüman: Küreselleşme, birçokları için refah değil, iş kaybı ve güvensizlik getirdi. Bu, ekonomik milliyetçiliği körükleyebilir. Ancak, korumacılığın aşırısı, iklim değişikliği gibi küresel sorunları çözmemi zorlaştırır. Dengeli bir yol bulmak, liderlerin en büyük sınavı olacak.

Sonuç olarak, Vance'in tahlili bir uyarı: Küreselleşme masalı bitti, şimdi gerçekler konuşuyor. Gelecek, ucuz iş gücüne değil, teknolojiye hükmedenlere ait. Ülkeler ya bu yarışta öne geçecek, ya da geride kalarak başkalarının kurallarına boyun eğecek. Teknolojiyi kontrol eden, dünyayı yönetir ve bu, 21. yüzyılın en acımasız gerçeği olabilir.

Global Kâr Ortaklığı

Özgür BASUT

Savaş dediğimiz şey, artık sadece silahların konuştuğu, tankların yürüttüğü, bombaların düştüğü bir durum değil. Daha sofistike. Daha cilalı. Daha "meşru." Artık savaş, PowerPoint sunumlarında, ekonomi zirvelerinde, güvenlik raporlarında ve çok uluslu şirketlerin yatırım planlarında başlıyor. O ilk kurşun çoktan sıkılmış oluyor zaten, televizyona düşmeden önce. Borsalar hareketlenmiş, enerji hisseleri fırlamış, savunma sanayi şirketlerinin CEO'ları yeni projeler için ceketlerini iliklemiş oluyor. Savaşın modern hali, bir muhasebecinin masasındaki artı eksi cetvelinde başlıyor. Ve acı ama gerçek: O cetvelde insanlar eksiye yazılıyor.

Her şeyin bir bahanesi var artık. Milli güvenlik diyorlar. Egemenlik hakkı. Önleyici müdahale. Demokrasi ihracı. Dış mihraklar. İç huzuru tehdit eden unsurlar. Din, dil, bayrak, sınır, soy. Ne dersiniz deyin. Herkesin bir gerekçesi var. Herkes kendi hukukunu yazıyor, kendi kutsal kitabını bastırıyor, kendi tarafını cennete postallıyor. Savaşın kendisi bir tür ilahi vazife gibi sunuluyor; sanki Tanrı her sabah Pentagon'la, Kremlin'le, Pekin'le, Tahran'la ya da Kudüs'le brifing yapıyor. Herkes kendi tarafının meleklerle dolu olduğuna emin. Ve ne hikmetse herkes "kendini savunuyor."

Bu kolektif insanlığı kandırma hali, adeta gezegenin üzerinde dönen devasa bir tiyatro. Oyuncular ciddi, makyaj kalın, senaryo kan revan. Ama sahne arkasında işler bambaşka: Hangi maden sahası kime gidecek, hangi boru hattı nereden geçecek, hangi ülkenin çöküşü hangi şirketin büyüme rakamlarına katkı sunacak? Bu sorular savaşın asıl senaristlerini ilgilendiriyor. Gazetelerde gördüğümüz çatışma haberleri, o senaryonun reklam filmi sadece.

Modern emperyalizmin eski emperyalizmden farkı, artık kolonyal valilerin yerine CEO'ların, generallerin yerine danışmanların olması. Silah zoruyla alınan altınların yerini "gönüllü ticaret anlaşmaları" alıyor. Ama gönüllülük öyle bir şey ki, elindeki füzeleri gören herkes gönülden razı oluyor zaten. "Serbest piyasa" diyor, ama silahı olanın özgürlüğü daha serbest. Sömürgecilik artık doğrudan değil, dolaylı; ama öz aynı. Sadece yöntem değişmiş, estetik artmış. Eskiden geleneksel sömürü vardı, şimdi dijital var. Eskiden köleler zincirle tutulurdu, şimdi borçla.

Bu süreçte herkes haklı olabiliyor. Hatta günümüz savaşlarının en komik yanı da bu: Taraflardan her biri, kendini birer kahraman olarak görüyor. İşgal

eden, "terörü temizliyoruz" diyor. Direnen, "vatani savunuyoruz" diyor. Araya sıkışan üçüncü taraflar, "barış için müdahale" ediyor. Yani herkes, ama istisnasız herkes haklı. Ne güzel değil mi? Bu kadar haklı insan bir araya geldiğinde, dünyada barış olması gerekirdi. Ama ne garip, en çok haklıların olduğu yerde, daha çok kan akıyor.

Ve tam burada birileri sessizce ölüyor. Çoğu çocuk. Bazıları yaşlı. Kimisi sabah işe giderken, kimisi uyurken, kimisi yalnızca doğduğu coğrafyayı değiştiremediği için. Ne bayrakları var, ne silahları. Ne manifestoları var, ne savunma stratejileri. Belki bir okul çantası, belki bir çay bardağı. Onlar savaşın öznesi değil, parantezi bile değil. Dipnot olarak geçiyorlar. "Sivil kayıplar" diyor onlara, sanki bir muhasebe kalemiymiş gibi.

İşte bu yüzden, savaşın en acı tarafı kendisi değil. Çünkü savaş her zaman yıkıcıydı. En acı tarafı, artık bu yıkımın sistemin doğal bir parçası haline gelmiş olması. Yani savaşın artık bir istisna değil, planlı bir süreç, bir büyüme modeli, bir yatırım aracı olması. Artık savaşlar "çıkıyor." Savaşlar yapılıyor. Tasarlanıyor, pazarlanıyor, finansmanı bulunuyor, lojistiği kuruluyor, sonra başlıyor. Ve o savaşın sonunda kimse "kazandı" demiyor. Sadece hisseler yükseliyor...

Belki de en korkutucu olan şey, artık kimsenin utanmıyor olması. Savaşın yarattığı ölümden değil; onun kılıfına uydurulmuş yalanlarından. Herkesin ekran karşısında bir tarafa saf tutup ölen çocukları seyretmesi; sonra akşam yemeğinde zeytinyağlı dolmanın tadına bakıp, "yazık ya" deyip diziyeye geçmesi. Çünkü savaş bir yandan uzak bir ekran görüntüsü; öte yandan alışveriş merkezindeki indirimli dizüstü bilgisayarın arkasındaki görünmeyen gerçek.

İroni burada başlıyor işte. Herkes haklı, herkes kahraman, herkes kurtarıcı. Ama herkesin haklı olduğu bu düzende sadece masumlar ölüyor. Ve kimse sorumluluk hissetmiyor. Çünkü kimse tek başına suçlu değil. Herkes sistemin bir çarkı, bir tuğlası, bir hissedarı. Suç, global bir şirket gibi: Dağıtılmış, yayılmış, paketlenmiş. Tıpkı ölüm gibi...

Ama umut olmalı. Çünkü ironisi bitmemiş bir dünyanın, vicdanı da tükenmemiş demektir. En azından ben öyle düşünüyorum ve kendimi buna inandırıyorum. Yani hâlâ gülebiliyorsak, hâlâ bir şeylerin yanlış olduğunu hissedebiliyoruz demektir. Ve belki, bir gün, herkesin haklı olmasından vazgeçip, gerçekten masumların tarafını tutmak da mümkün olur...

Global olarak yani... Belki...

ÇOK UZAKTA DEĞİL

Güney Hindistan, Kerela Bölgesi: Başka bir Hindistan - 2

Gül SSKİR

Mumbai Genel Görünüş

Mumbai Geçit

Houseboat-Kerela

Baharatlar

Ayurvedik Masaj

Geçen bölümde Agra ve Varanasi'ye ağırlık vermiş ve Ganj'ın Hindular için öneminden bahsetmiştim. Ben kutsal yerlerin enerjisinin de yüksek olduğunu düşünüp hangi dine mensup olduğundan bağımsız dilek dileme ritüeline uyanlardanım. Varanasi'de de sabah büyük kayıklarla yapılan Ganj turunda Ganj'a mumlarımızı bırakırken bolca dilek diledik.

Hindistan, 29 eyaletten oluşan ve her bir eyalette farklı lehçelerin konuşulduğu bir ülkedir. Bu lehçeler arasındaki farklılık o kadar fazladır ki, bazı durumlarda eyaletler arası iletişimde anlaşmazlıklar yaşanabilmektedir. Ayrıca, her eyaletin kendine özgü kültürel özellikleri bulunmaktadır.

• Munnar: Güneybatı Hindistan'ın Kerala eyaletinde bulunan bir kasabadır. Munnar, Batı Ghats sıradağlarında, deniz seviyesinden yaklaşık 1.600 metre yükseklikte yer almaktadır. Türkiye'deki Karadeniz bölgesini andırmaktadır, nedeni de bitki örtüsü ve bolca çay ekilmesidir. Beyaz çay bir numara kalitedeki çayları ve en pahalısıdır. Çay fabrikası ziyareti şart..

• Munnar'dan Kochi'ye araba ile yaklaşık 127 kilometre. Kochi, antik çağlardan beri Hindistan'ın batı kıyısında önemli bir baharat ticaret merkezidir. Bugün Kochi, Kerala'nın finansal, ticari ve endüstriyel başkenti olarak bilinmektedir. Kochi, dünyanın en büyük elektrikli tekne metro ulaşım altyapısı olarak tanımlanan bir su metro sistemine sahip ülkedeki tek şehir.

• Alleppey, Koci'ye 50 km uzaklıkta. Güney Hindistan'ın Kerala eyaletinde yer alan ve günümüzde önemli bir turizm merkezi haline gelmiş bir kasaba. Şehir, su yolları ve durgun gölleriyle tanınır ve tarihi merkezinden geçen sayısız küçük kanal nedeniyle "Doğu'nun Venedik'i" olarak adlandırılmış ve çok daha güzel olduğu söylenebilir. Gelişen bir hindistan cevizi lifi endüstrisine sahip olmasıyla da öne çıkmış ek bilgi.

• Tekne Evler (Houseboat'lar): Alleppey'i benim için unutulmaz kılan gezi, tekne evde yaptığımız gezi idi. Bunlar, içinde yatak odaları, banyoları, oturma alanları olan suya yüzen oteller gibidir. Genellikle bir gece konaklamak turlar var ve yolculuk sırasında yerel yemekler de sunulmakta. Bizim teknemizde klima ve her odada tuvalet vardı ve yemekleri de muhteşimdi. İlk defa suda muhteşem Lotus çiçeğini gördüğüm yer de burasıydı ve çok heyecanlandım.

• Hindistan'ın ünlü ve aynı zamanda ulusal çiçeğidir Lotus. Bu çiçek, Hindistan'da sadece güzelliğiyle değil, aynı zamanda taşıdığı derin kültürel ve dini anlamlarla da çok önemlidir. Lotus çiçeği, çamurlu ve durgun sulara yetişiyormuş. Fakat suyun yüzeyine çıkarak tertemiz ve göz alıcı bir şekilde açmasıyla da çok etkileyici..

Mumbai (1995 yılına dek Bombay), Dünya'nın dokuzuncu büyük şehridir ve Salsette adası üzerine kurulmuştur. Şehrin derin bir doğal limanı vardır. Mumbai, bana Hindistan'ın ne kadar çeşitli ve zengin bir ülke olduğunu ilk elden gösterdi. Bu şehir, eskiyle yeniye, geleneği modernlikle harmanlamayı başarmış eşsiz bir yer. Kral V. George, 1911'de Hindistan'ı ziyaret eden ilk İngiliz hükümdarıydı ve onun için bir kapı inşa edilmişti. Adı: Gateway of India. Hindistan Gecidi. Essiz bir yapı. Denizin kenarında, tüm heybetiyle yükselen bu anıt, adeta bir zaman makinesi gibi. Britanya İmparatorluğu'nun sembolü olarak inşa edilmiş olsa da, bugün bağımsız Hindistan'ın ve Mumbai'nin simgelerinden biri artık.

• Kısa tarih bilgisi: Maharashtra eyaletinin başkenti olan ve yedi adanın üzerine kurulmuş olan bu yerleşimin eski adı "Bombay". 1500 lerde Portekiz'ler ve 1661'de de İngilizler bölgeyi ele geçirmiş geçmiş. 1661 yılında şehri II. Charles ile evlenen Catherine'e düğün hediyesi olarak alan İngilizler devreye girince isim "Bombay" olarak söylenmeye başlamış. 1840' larda büyük bir projeye adalar birleştirildi. Daha sonra, Amerikan İç Savaşı ve Süveyş Kanalı'nın açılması, bölgedeki ticareti artırdı ve şehir, Hindistan'ın ana merkezlerinden biri haline geldi. 1970'lerde şehre yoğun bir göç yaşandı ve Bombay Hindistan'ın en kalabalık şehri haline geldi.

Günümüzde nüfusu 20 milyon civarında. Taşıyıcıları ile

de ünlü. Bunlar her gün yüz binin üzerinde evden, seferatları içinde aldıkları yemekleri öğle saatinde evin reisinin işyerine ulaştırıyor. Lunchbox filminin konusu da bu yani dabbawala.

• Bollywood'un da merkezi Mumbai'dir ve yılda 120 film çekilmektedir. Bollywood'u duymayan yoktur: Hint sinema endüstrisi. İlginç dansları her filmin sonunda ekip olarak dansetmeleri, renkli kostümleri ile her biri bir pembe dizi tadındadır. Bir zamanlar Türkiye'de de ünlü Hint filmlerinden biri "Avare" (1951) filmidir. Başrolünde Raj Kapoor'un oynadığı bu filmin müzikleri de oldukça meşhur olmuş. **Aamir Khan:** Oyunculğunun yanı sıra yönetmenlik ve yapımcılık da yapan Aamir Khan, sosyal mesajlar içeren ve düşündürücü filmleriyle ünlülmüştür: "3 Idiots", "Dangal", "PK" gibi.

• Hint Mutfağı: Hint mutfakları baharatları ile ünlüdür. Dini inançlarından dolayı kırmızı etin az tüketildiği, ağırlıklı olarak tavuk kullanılır ve başlangıçta baharatlar biraz ağır gelebilir, sindirim sisteminizde sorunlara neden olabilir. Tavuk etinin dışında deniz ürünleri ve pirinç de yemeklerin temel yapı taşları arasında. Tatlılarda Hindistan cevizi sıkça kullanılan bir malzeme. Garam masala, mutfaklarında yaygın olarak kullandıkları aromatik bir baharat karışımıdır. Bu karışımın hem içten hem de dıştan bir sıcaklık hissi yarattığına inanılır. Genellikle içinde; muskat, kimyon, kişniş, kakule, karabiber, tarçın ve karanfil bulunuyor.

• Ayurveda Nedir? Ayurveda, 3.000 yıldan fazla bir süre önce Hindistan'da başlayan bütün vücudu kapsayan (holistik) bir tıp sistemidir. Ayurveda, yaşam bilimi anlamına gelir. Sağlık ve refahın tüm yönlerine doğal bir yaklaşım benimser. Ayurveda veya Ayurvedik tıp, kökeni Hint altkütasına dayanan bir alternatif tıp sistemidir. Ayurvedik tıp, bilimsellikte metafizik kavramlarını iç içe geçirdiği ve temeli bilime dayalı olmadığı için sözdebilim kabul edilir. Neden anlattın bize bunları dersiniz?

Kerala, Ayurveda'nın doğum yeri ve bu geleneksel Hint tıp sisteminin en iyi uygulandığı yer olarak kabul edilir. Bu nedenle eyalet, hem masaj hem de ilaç satan çok sayıda merkez ve mağazaya ev sahipliği yapar. Biz de Ayurvedik masaj yaptırmadan dönmedik tabii.. Sadece masaj değil, Shirodhara denilen alına yağ akıtma ile yapılan bir masaj yöntemini denedik sonuç ne mi oldu rahatlatma sonucu uyumsuz hepimiz.

• Sokak lezzetleri: Bize Hindistanda ilk hafta kesinlikle açık su içmememiz ve çiğ sebze meyve yemememiz öğütlenmişti. 1 hafta sonra metabolizmamızın Hindistan'a uyum sağlayacağı ve hatta sokak lezzetlerini bile tadabileceğimizi öğrenmiştik. Öyle de yaptık. Hastalanmadan dönmeyi başardık. Hindistan'ın sokak lezzetleri bir hayli çeşitlidir:

• Chat: Patates, nohut, fasulye, yoğurt, çeşitli baharatlar ve soslarla hazırlanan, ekşi, tatlı, tuzlu ve baharatlı tatların bir araya geldiği atıştırma türüdür.

• Samosa ve Pakora: Kızarmış, çıtır hamur işleri. Samosa genellikle baharatlı patates veya bezelye dolguyla üçgen şeklinde olurken, Pakora çeşitli sebzelerin (soğan, patates, karnabahar vb.) veya panellerin (bir Hint peyniri) nohut unu bulamacına batırılıp kızartılmasıyla yapılır.

• Parathalar ve Naan Ekmekleri: Çeşitli dolgularla (patates, karnabahar, turp) hazırlanan yassı ekmekler veya sade naan ekmekleri. Genellikle yanında turşu veya yoğurtla servis edilir.

• Tatlılar: Jalebi (şerbetli, çıtır kızarmış hamur), Gulab Jamun (süt tozu bazlı şerbetli tatlı topları)

• Bizim çay ikram ettiğimiz sıklıkta onlar da Masala çayı (süt ve siyah çayla yapılan zencefil zerdeçal ve diğer baharatlardan oluşan baharat karışımı) ikram ediyorlar.

Sokak lezzetleri, genellikle hızlı, uygun fiyatlı ve lezzetli. Pazarlarda, ana caddelerde veya ara sokaklarda satılıyorlar. En çok ekmek yerine getirilen naan'lardan yedim diyebilirim. Ama sokak lezzetleri gerçekten denemeye değerdi. Elle yenen yerel restoranlar da var mıydı? Evet muz yaprağında sunulan pilav yanında pek çok sos ve et tadımı yapılmakta ve pilavları elleriyle yemekler. Ama bir çok harika restoran varken sadece bundan bahsetmek haksızlık olurdu.

Müşteri memnuniyetini çok önemsiyoruz!

Güvenli
yarınlar için
her zaman
yanınızdayız

HİZMETLERİMİZ

- Trafik Sigortası
- Kasko Sigortası
- Tamamlayıcı ve Özel Sağlık Sigortaları
- Konut Sigortası
- İşyeri Sigortası
- DASK Sigortası
- Yurtiçi ve Yurtdışı Seyahat Sigortaları

UYGUN FİYAT TEKLİFİ ALMAK İÇİN BİZE ULAŞIN!

0533 395 9903

AYSEL KOCAGÖĞÜL

ayselkocagogul@gmail.com

0532 066 7838

DOĞANCAN KOCAGÖĞÜL

axadogancan@hotmail.com

İskele Mah. Rauf Balıkcı Sk. No: 13/C Datça / Muğla

Lüks Akıllı Villalar

Antalya Kepez'deki bu eşsiz projeden avantajlı fiyatlarla ev sahibi olmak için geç kalmayın!

Yasin BASUT

0546 476 23 04

Kilo alımının en basit nedeni besinlerle

aldığımız enerjinin, harcadığımız enerjiden fazla olması sonucunda kalan fazla enerjinin vücutta yağ olarak depolanmasıdır.

Her insanın belli bir bazal metabolizma hızı vardır. Yani insan vücudundaki hücreler normal fonksiyonlarını sürdürebilmeleri için belli bir enerji harcarlar. Kalbimizin atabilmesi, soluk alıp verebilmek kısaca hayatta kalabilmek için bu enerjiye ihtiyacımız vardır. Bunun haricinde normal fiziksel aktivitelerimiz için ekstra enerjiye ihtiyacımız vardır ve bütün bu enerji gereksinimlerini besinlerden karşılarız. Bu denklemin bir dengede olması gerekir. Eğer gıdalardan aldığımız enerji miktarı artar ve egzersizle harcadığımız enerji azalırsa vücut fazla enerjiyi yağ olarak depolar ve kilo alma başlar.

Beslenmenize dikkat ettiğiniz halde kilo almaya devam ediyorsanız, beslenme dışı faktörlere bir göz atmamız gerekir. Beslenme dışı faktörleri incelersek eğer:

Kalitesiz uyku: Yeterli uyumuyor ve dinlenemiyorsanız kilo almanız kaçınılmaz. Çünkü geç saatlere kadar oturduğunuzda hormon düzeyinizde değişiklikler meydana gelerek iştahınız artar ve gece atıştırmaları kaçınılmaz hale gelebilir.

Stres: Stres hormonu olan Kortizol iştah artışına neden olur. Bu da beraberinde stresli zamanlarda yüksek kalorili gıdaları tüketmeye yönelmenize neden olabilir.

Antidepresanlar: Bazı antidepresanların en talihsiz yan etkilerinden biri de kilo alımıdır. Eğer kullandığınız antidepresanın kilo almanıza neden olduğunu düşünüyorsanız tedavi planınızda değişiklik yapma konusunda mutlaka hekiminizle konuşun. Ayrıca, depresyonun kendisinin de kilo değişikliklerine neden olabileceğini unutmayın.

Steroidler: Steroid anti-inflamatuvar bazı ilaçlar kilo alımı konusunda kötü bir üne sahiptir. Çünkü bu tür ilaçlar sıvı tutmasının yanı sıra iştahınızın açılmasına neden olabilir.

Doğum kontrol hapları: Doğum kontrol hapları kilo alma nedeni olarak

bilinse de sanılanın aksine bu etkisi kısa vadelidir. Eğer uzun vadede kilo problemi yaşamaya devam ediyorsanız mutlaka hekiminize danışın.

Hipotiroidi: Tiroid hastalıkları metabolizmanızı yavaşlatarak kilo almanıza neden olabilir. Beslenmenize ve egzersizlerinize dikkat ettiğiniz halde geçmeyen bir yorgunluğunuz ve kilo almanız söz konusuysa mutlaka tiroid kontrolünüz için hekiminize başvurun.

Menopoz: Çoğu kadın menopoza girdikten sonra kilo aldığını iddia etse de kilo almasını tek nedeni menopoz değildir. Yaşlanma metabolizmayı da yavaşlatır; böylece daha az kalori harcanır. Ancak unutmayın her yaşın olması gereken kilosu ayrı hesaplanır. Yaş ilerledikçe gençlik döneminizdeki kilolarınızda olmaya çalışmak başlıklarınızı düşürür.

Cushing Sendromu: Kilo alımının önemli nedenlerinden biri de Cushing sendromudur. Astım, artrit veya lupus gibi romotolojik hastalıklar için kortizol kullanımı Cushing sendromuna neden olabilir. Cushing Sendromu'nda kilo yüz, boyun, üst sırt veya bel çevresinde daha belirgin olabilir.

Polikistik Over Sendromu: Bu sendromu yaşayan kadınların çoğunda yumurtalıklarda çok sayıda küçük kistler büyür. Bu durum adet döngüsünü etkileyerek; hormon dengesizliklerine, aşırı tüylenme ve akneye neden olur. Bu durumda olan kadınlarda insülin direnci çok sık görülür..

Sigarayı Bırakma: Sigarayı bırakan kişiler genelde kilo alır. Bunun nedeni aslında sigarayı bırakmaları değil; nikotin ihtiyaçlarını gıdalarla gidermeye çalışmalarıdır. Sigarayı bıraktıkları dönemde daha fazla acıktıklarını hissederek karbonhidrat ve yağ oranı yüksek besinlere yönelirler.

Çok sık düşük kalorili diyet yapmak: Eğer ihtiyacınızın çok altında enerji ve besin ögesi alarak besleniyorsanız, bu durum bazal metabolizma hızınızı düşürecektir. Dolayısıyla yemeyen ama kolay kilo alan bir bünyeye sahip olabilirsiniz.

Neden Kilo Alırız?

Dyt. Canan Kaplan ERMiŞ

YAĞMUR İNŞAAT EMLAK

Kızlan Mahallesi'nde Yatırımlık Tarla 913 m²

Baran BASUT
0546 290 56 04

Yatlimanı'nın İncileri

Mavi Ay Restaurant & Rakım 45+3 Tekel Büfe

724

Yatlimanı'nın eşsiz manzarasından et, balık ve mezerin en lezzetlilerine doyacağınız restaurantımız ve yedi yirmi dört kapıları sizlere açık olan tekel büfemizle hizmetinizdeyiz.

Tekne ve Yatlara Servisimiz Vardır!

Atatürk Caddesi Yatlimanı Sokak No: 2/BC
maviaydatca_ 0543 609 76 65

Bülent ZEYİN

Döngü

Vaktinden önce kaşınan her yara, kabuk bağlamaktansa yeniden kanayarak sonsuz bir döngüye dönüşür. Akıl, kendi sonsuz labirentinde yolunu yitirdiğinde, her dönemeçte bir yanılgının gölgesi belirir; her nefes, bilmeden atılan yanlış bir adıma, sisli bir düşe evriliyordu. "Sanki sadece yanlış yapabiliyorum," diye geçirdi içinden, o narin, o kırılgan fısıltı, ruhun en mahrem odalarına sızıyor, varoluşsal bir karamsarlığın ağır kadife perdesini usulca aralıyordu. Bu, bir lanet miydi, yoksa bir kaderin kaçınılmaz bedeli mi? Bu soru, kalbin en derinlerinde kök salmış bir sızı, tarifi imkânsız bir yara gibi duruyordu.

Suları çekilmiş bir nehir yatağı gibiydi ömrü; dönüp baktığında kırılmışlıklar, pişmanlıklar, travmalar, değersizliklerden ve bir kaç belirsiz sevinçten ibaret toz duman bir hayat. Nehrin kenarına bıraktığı o eskimiş inançlar, aslında yalnızca geçmişin küllenmiş yanılgıları değildi; onlar, ruhunun kendi kendini arındırma ayinleriydi de. Her suya değen anı, her yitkin deneyim, onu zincirlerinden kurtarma, ruhunu tüy misali hafifletme vaadi taşıyordu. Lakin, sular çekildiğinde, o çıplak kalan kıyıya, karıncalara yem olmamak için gösterdiği o aceleci kaçış... İşte o kaçış, yeni bir döngünün, yeni bir yazgının ta kendisiydi. Zira geride kalan boşluk, başka yanılgıları, başka düş kırıklıklarını kendine çeken görünmez bir çekim alanı gibiydi. "Başka yanılgılar biriktirmek," belki de varoluşun o kadim trajedisinin, ruhun kendi kendini tekrar eden dramasının en acıtan tezahürüydü; kulaklarını sağır eden o ağıt, bitmeyen bir koro gibi yankılanıyordu içinde.

Bu, basit bir "küçük tekrarlar döngüsü" değildi; bu, ruhun kendi kendini hapsedtiği, aynı sahnenin defalarca oynandığı zamansız ve acımasız, hiçbir kaygı taşımayan tiyatral bir gösterinin ta kendisiydi. Her nehir, her yeni yanılgı, onu başladığı noktaya geri taşıyan, bitmek bilmez bir girdap gibiydi. İlerlemek yerine, varoluşun o durağan, sabit noktasında sayıklıyor, Sanki hayat, önüne sayısız kapılar açsa da, hep aynı, tanıdık eşikten içeri adım atıyordu. Bu yorgunluk, bu döngünün acısı, ruhu kemiren bir zehir gibi yayılıyordu damarlarına; her bir hücrelerine işliyor, varlığını sessizce istila ediyordu.

Peki, bu döngü, bu yazgı kırılabilir miydi? Belki de her "yanlış tercihin," yıkıcı gibi görünse de, aslında yeni bir bilincin, daha derin bir farkındalığın tohumuydu. Mesele, o nehre atılan her "yanlış" adımın ardından, o deneyimin ne fısıldadığını duymak ve o boş kalan nehir yatağına, kendine dair daha sahici, daha köklü inançlar ekmektir. Varoluşun bu ritmini kırmak, kendi içindeki o kadim bahçeyi, o yüzen cenneti yeniden yeşertmek mümkün olabilir miydi? Her yeni başlangıç, tıpkı denizin üzerinde salınan bir nilüfer yaprağı gibi, onu taşıyacak yeni bir ada yaratabilir miydi bilinmez sulara doğru, ufuklara taşıyan bir yaşam adası...

Yoksa ruhun kadim sevinçleri, ancak bu sızılarının rahminde mi filizlenirdi? Ve insan, kendini en çok, yitirdiği o yollarda mı bulurdu?

"Sanatın Büyülü Dünyasına Yolculuk"

2025 Haziran'ında Eski Datça'da Sena Pir tarafından kurulan Maison Magi, sanatseverlere sadece sergi izleme fırsatı değil, aynı zamanda ilham veren bir buluşma alanı sunuyor. Sanatçıları izleyicilerle bir araya getiren etkinlikleri, sergileri, atölyeleri, seminerleri ve açık hava gösterimleriyle Maison Magi, sanatın her alanına uzanan kapsamlı bir yolculuğa kapı aralıyor.

Maison Magi'nin yaratıcısı Sena Pir, Datça'ya kazandırdığı sanatevi ile ilgili şunları söylüyor:

"Hayatın anlamını sanatta buluyorum ve insanların sanat yoluyla şifalanacağına inanıyorum. 2018 yılında Datça'daki sanatçılara destek olmak amacıyla Astrantia'yı kurdum. Şimdi de anneme ithaf edilmiş Maison Magi'nin; sanatın tüm dallarında, uluslararası tüm sanatseverlerin ağırlanacağı, sanattan müziğe, felsefeden tarihe çeşitli sohbetlerin yer alacağı örnek bir mekan olacağı inancındayım."

Maison Magi sadece bir sanatevi değil, mandalina ağaçlarıyla çevrili bahçesiyle, kafeteryası, artist residency programlarıyla, söyleşileri, atölyeleri, sergileri, film gösterileri ile ulusal ve uluslararası tüm sanatçı ve sanatseverlerin yaşam merkezi oluyor.

2 Temmuz'da açılışı yapılacak olan Maison Magi'de, 15 Haziran itibarıyla sanat evine ismini veren Margarita Pir'in eserleri görülebilir. Sevdigi her şeyi resmeden sanatçı, hayata ve doğaya olan bakış açısıyla bir nevi hayatı yeniden anlamlandırıyor.

Sergi Programı:

2 - 15 Temmuz: Yasemin Özen Gök & İdil Berf - "İçgörüler / Insights"

18 Temmuz - 1 Ağustos: Sema Boyancı - "Estetik & İçgüdü"

5 - 26 Ağustos: Halka Sanat Projesi: Evren Erol, İpek Çankaya, Doğu Çankaya - "Küçük çanlar çınladığında"

29 Ağustos - 13 Eylül: Gaye Özen - "Nefes"

16 - 30 Eylül: Karma Sergi - "Datça Hikayesi"

Katılımcılar: Sema Boyancı, Ersoy Alap, Şule Kantürk, Feridun Fikri Uğur, Ayça Bumin, Ayşenur İlkışık, Burcu Şahin, Yasemin Özen Gök, İdil Berf, Gözge Eşkazan, Özben Gököl

Kitap İmza Günü ve Atölye:

Fem Güçlütürk, Maison Magi'de kitabı için imza günü düzenliyor ve resim atölyesi gerçekleştiriyor.

Yaratıcı atölye çalışmalarıyla yetişkinleri ve çocukları sanatsal ve zihinsel birçok etkinlikle buluşturacak olan Maison Magi; yıl boyunca açık olacak atölyelerde, değerli sanatçılar eşliğinde katılımcıların hem sanatın kavramlarını keşfetmesini hem de çeşitli malzemelerle kolektif bir çalışma sergilemelerini sağlayacak.

Planlanan Atölyeler:

Yoga - Kakao seremonisi - Çizginin götürdüğü yere git
Sezgisel resim - Sanat terapi - Ayurveda - Meditasyon
Suluboya resim - Astroloji - Feng Shui - Çocuklarla ilham avı
Chi Gong - Bitki ressamlığı - Soundhealing

Mandalina Ağaçları Arasında Bir Mola

İki katlı taş evin yanı sıra mandalina ağaçlarıyla dolu geniş bahçesinde, sanata biraz mola vermek istediğinizde dinlenebileceğiniz; sanatçı ve sanatseverlerle lezzetli atıştırmalıklar, kahve ve şarap eşliğinde sohbet edebileceğiniz kafeterya da Maison Magi'nin vazgeçilmezi.

2 Temmuz tarihinde kapılarını açacak olan Maison Magi; sanatı ve doğayı seven herkesi heyecanla bekliyor...

Solucan

Düşüncelerden süzülenler

"Hiçbir iyilik sahtelikle bir arada gitmez; doğru hiçbir zaman yanlışla yer vermez. Kendini olduğundan fazla göstermek de çoğu kez gururdan değil budalalıktandır."

Aristoteles

"Üzüntü zekadan kaynaklanır. Bazı şeyleri ne kadar çok anlarsanız, onları anlamamış olmayı o kadar çok istersiniz."

Charles Bukowski

Eğitimli insanlar öncelikle adalete değer verir.

Eğitimli insanlar adalet olmadan cesaret sahibi olunca asi olurlar. Küçük insanlar adalet olmadan cesaret sahibi olunca haydut olurlar.

Bilen kişiyle dost ol, çünkü seni aydınlatır.

Bilgisiz kişiyle dost ol, çünkü sen onu aydınlatırsın.

Bilmediğini bilmeyenlerden hemen uzaklaş, çünkü onlar aptaldır, seni de aptallaştırır.

Konfüçyüs

"Tarih eski hataları tekrarlayan yeni insanlardan ibarettir."

Freud

İçişleri Bakanlığı: "Telefonda kendisini polis, asker, savcı olarak tanıtır, ADINIZ FETÖ/PDY vb. TERÖR ÖRGÜTÜ SORUŞTURMASINA KARIŞTI diyerek para ve altın isteyenlere inanmayın."

0545 901 47 17 - www.pielektronik48.com

Sessizlik! Otorite Düşünüyor...

Otorite kurmanın iki klasik yolu vardır: özgürlüğü teşvik etmek ya da yasaklarla diz çöktürmek. İlki sabır ister, akıl ister, eşit mesafede durmayı gerektirir. İkincisi ise oldukça pratik bir yöntemdir: "Olmaz", "Yasak", "Uygun bulunmamıştır" gibi üç kelimelik kutsal formüllerle her şeyi çözersiniz. Hem kısa hem etkili. Kim uğraşacak fikirle, diyalogla, ikna çabasıyla?

Yasakçı zihniyetin temel varsayımı şudur: İnsan, serbest bırakılırsa kesin saçmalar. O yüzden sürekli dizginlenmeli, yönlendirilmelidir. Mesela bir konser yasaklanır, çünkü gençler toplanınca müzik dinlemek dışında şeyler de yapabilirler. Bir tiyatro oyunu iptal edilir, çünkü sahnede bir karakter "fazla düşünen" bir cümle kurmuştur. Sosyal medya platformları engellenir, çünkü orada insanlar birbirine düşünce bulaştırabilir. Haksız da sayılmazlar hani, zira düşüncenin bulaşma gibi bir özelliği var.

Yasakçı yönetici tipi, dünyayı bir çocuk parkı gibi görür; "kaydırak yasak, salıncak tehlikeli, kum havuzu zaten aptalca!" O yüzden parkı tel örgüyle çevirip anahtarı cebine koyar. Sonra da "Bakın ne kadar düzenli!" diye gururlanır. Halbuki kimse kalmamıştır parkta. Sessizlik, huzur sanılır.

Yasakların mantığı nadiren açıklanır. Açıklansa da çoğu zaman şu şekilde özetlenebilir: "Toplumun ahlak yapısı, huzuru zarar görebilir." Toplumun bu kırılma ahlak yapısı ve huzuru, tam olarak ne zaman inşa edilmiştir, nasıl çalışır, kimler tarafından ölçülür? Bilinmez. Sadece zarar görebileceği bilinir. O yüzden herkes susar; toplum kırılmasın diye.

Ama ne hikmetse, yasaklar hiçbir zaman amacına ulaşmaz. Ne gençler susar, ne fikirler yok olur, ne sanat kendini durdurur. Sadece yer altına iner, başka yollar bulur, bazen daha da çoğalır. Çünkü insan, sadece nefes alarak değil, düşünerek de yaşar. Ve düşünceye koyulan yasak, oksijenin fişini çekmektir.

Yasakçılığın en ironik tarafı şudur: Yönetici, insanları koruduğunu düşünür ama aslında onları çocuk yerine koyar. Kendi aklını herkesin aklının yerine geçirir. Herkes adına düşünüp herkes adına karar verir. Ve bu "herkes" denilen geniş kavram, nedense hiçbir zaman tam olarak kimseye denk gelmez.

Elbette yasaklarla yönetmek kolaydır. Zor olan, özgürlükle, adaletle güvenliğin dengesini kurmaktır. Zor olan, bir bireyin kendi kararını kendisinin verebileceğine güvenmektir. Yasakçı zihniyet bu güvene sahip değildir, çünkü özgürlüğün içinde kontrol edemediği bir şeyler olduğunu hisseder. Korktuğu şey fikir değil, fikirlerin birbirine dokunarak çoğalmasındır.

Yasakçılar, tarihin çeşitli dönemlerinde bolca görülür. Her çağın "rahatsız olma" eşiği kendine hastır. O yüzden kitaplar toplatılır, şarkılar sansürlenir, müziğe sınırlar konur, sergiler iptal edilir. Ve her çağın sonunda o yasakçılar unutulur; yasakladıkları ise ya klasiktir, ya kült olmuş, ya da hâlâ paylaşılmaktadır.

Otorite gerçekten "saygı" istiyorsa yasaklamak yerine anlamayı denemelidir. Çünkü yasak, geçici bir susturma sağlar; özgürlük ise kalıcı bir meşruiyet yaratır. Yasakla bastırılan toplumda huzur değil, içten içe birikmiş öfke vardır. Oysa özgür bırakılan toplumda fikirlerin çatışması olur ama sonunda bir uzlaşma ihtimali doğar.

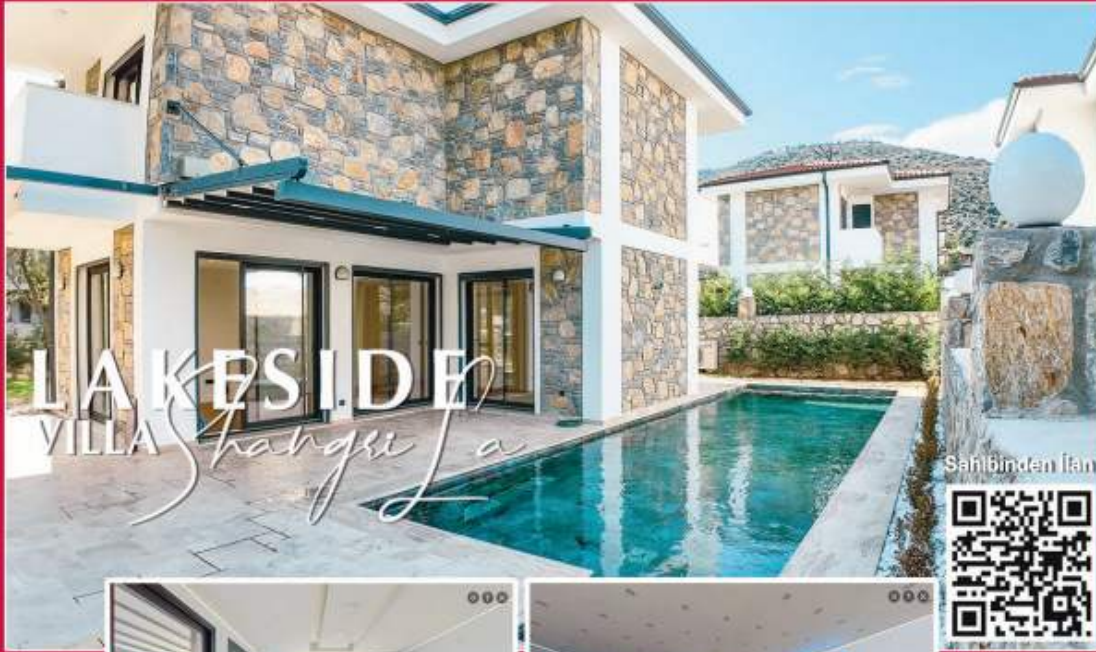
Mesele şudur: Bir ülkeyi mi, ili mi, ilçeyi mi, beldeyi mi yönetiyorsunuz, yoksa apartman panosunu mu? Her "yasaktır" yazısı, bir eksi puandır hayatta. Her "serbesttir" kararı ise bir güven göstergesidir. Ve insan güvenilince büyür, yasaklanınca küçülmez ama eğilir, bükülür, sessizleşir.

Ama ne mutlu ki yasaklar unutulur, unutturulur. Özgürlük ise bir defa hatırlandığında, kolay kolay unutulmaz...

Vesselam, otorite saygı istiyorsa, saygı duymayı bilmeli. Aksi aldatmacadan, kendini kandırmaktan öteye gitmez...

KW KARIA KELLERWILLIAMS

20 Yıllık Tecrübe ile Güvenilir Gayrimenkul Hizmetleri

LAKESIDE
VILLA

Sahibinden İlan

Dünya Lideri Teknolojiler: Matterport

Sanal Tur

EVİNİZİ GÜVENLE SATIN

Eğer siz de mülkünüzü **profesyonel ve güvenilir bir ekibe** teslim etmek istiyorsanız, KELLER WILLIAMS KARIA olarak yanınızdayız. Gayrimenkulünüzü en kısa sürede ve **en doğru fiyatla değerlendirmek** için bize başvurun.

Gayrimenkul sektöründe **teknolojiyi, pazarlama deneyimini ve müşteri memnuniyetini bir araya getirerek** size en iyi hizmeti sunmayı hedefliyoruz. Sadece bir emlak danışmanı değil, aynı zamanda profesyonel içerik üreticileri olarak **mülklerinizi değerinde satmanızı sağlıyoruz.**

Hedefiniz, gayrimenkulünüzü hızlı ve güvenilir bir şekilde satmaksa, doğru yerdesiniz.

KW KARIA | Kazım Yılmaz Bulvarı 41/B 0252 712 20 44